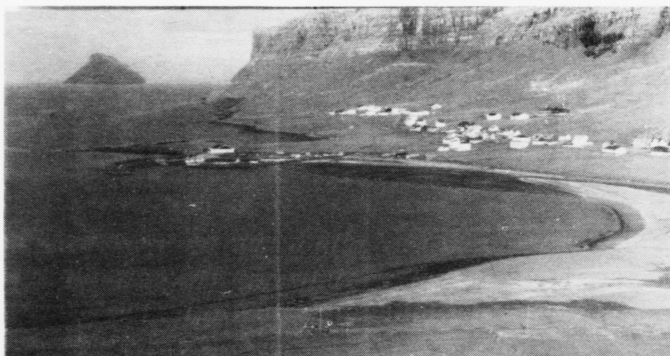

Nakrar nútíðarsøgur

Bygdaklandur

Bytt bygdaklandur birtir ofta óneyðugan ófrið ímillum menniskju og kostar ofta kommunukassanum óneyðugar krónur. Bygdaklandur finst í øllum bygdum, tó i nøkrum bygdum týðligari enn aðrastaðni. Alt tað eg kann minnst hava fólkin verði bytt sundur i nesmenn og heimaramenn og sjálvandi sandvík'sjingar, sum eru við i kommununi, men er ein bygd fyrri seg.

Tað, sum skilir nes- og heimaramenn, er eitt óbygt øki og tað tekur uml. ein hálvan tíma at ganga ímillum. Ja, og sjálvandi bingjurnar, tær liggja akkurat á markinum, tó Nes megin.

Eg havi satt at siga óngantið vitað, hvar eg havi hoyrt heima i sundurbýtingini og av góðum grundum. Barnaheimið hjá mammu míni er heimanfyrri og barnaheimið hjá

pápa mínum er i Nesi, og i dag eiga vit bæði húsini. Eg havi búið barnaárin heimanfyrri og ungdomsárin i Nesi. Gingið i skúla heimanfyrri og staðið i handlinum hjá okkum i Nesi. Ná, hvar hoyrir man so heima!

Eg var i 5'ára i fina klubba á Tvoroyri nú ein dagin. Visti onki um, at fimmarin var eitt friðað stað, har menn skuldu kunna njóta mannliga samveru i frið uttan at bliva forstýraðir av tí veikara kyninum. Ná, teir tóku álíka væl væl ímóti mær, vóru bæði blíðir og stuttligir. Tað eg ætlaði at siga við hesi litlu søgu um fina klubba á Tvoroyri var: har sótu kirkjufólk, brøður, fólkafloksmenn, javnaðarmenn, tjóðveldismenn osfr. Teir sótu saman, hugnaðu sær, høvdu tað stuttligt, skemtaðust og stungu hvønn annan við hvørt, men tað var uppá ein stuttligan máta. Við øðrum orðum, har var ein góður stemningur. (Og tað var ikki bara lögurin, sum gjørdi sitt).

I Hvalba er tað bert eitt tiltak, ið kann savna øll óansæð politiskan ella religiøsan lit og har altið er góður stemningur og tað er jolatræið i Roynhøllini, eitt flott tiltak.

Tað er ongin grund til at hava agg hvør móti øðrum, tí man hevur ymiskar uppfatanir av, hvat er best fyrri ein sjálvan, hóast alt. Tá alt kemur til alt, er tað bara ein Gud og hvat politikki viðvikur áttu øll at verið samd um, bert at gjørt tað, sum er bygdini at gagni, og tað skuldi ikki verið so trupult, tí hon er ikki so stór.

Sandvág i Nesi

Menniskju hava altið sett

til Atlantshavið.

Siðan hevur bygdaráðið goldið timalønir til menn, ið hava grivið i sand. Sjálvt i bibliuni, sum er so gomul, stendur (forrestin mitt konfirmationsvers): »Ikki skal man byggja á sandbotn, men hellubotn«. Teir hava grivið og grivið, men einki hevur hjálpt, tí áin rennur, sum hon vil.

Onkur tók so til orða um kanalina, at sjálvt ikki molbúgvar vóru so byttir.

Ná, projektið kanalin i Nesi er avblást, tí tað ber ikki til.

Hvussu nógvur timalønir tað hevur kostað, fekk eg ikki at vita, sjálvt um eg spurdi hægsta instans i bygdaráðnum.

Náttúran vann á galskapinum hesaferð.

Eg spurdi bygdaráðsformannin: — Hvussu ber tað til at fara undir eitt tiltak ørvitisprojekt, sum at grava gjøgnum sand?

— Tí tá tað er eystanætt

Myndir av Hvalba og Nesi. Byrgingarnar siggjast báðu megin.

og harður streymur, er flóðin so stór, at sandurin liggur undir og flóðin kemur heilt niðan á vegin.

— Hvi halda tit nú upp at at grava sandin?

— Tí sandurin hevur bara flutt seg uppáftur meira.

Hundurin liggur neyvann grivin i sandinum ella kanalin, men tað kunnu onnur greiða frá, ið betri innlit hava i, hvar hann liggur grivin. Nesmenn hava i øllum forum fingið eina ordiliga Costa del Sol og hon er i hvussu so er ikki skapt av Gudi men menniskjum.

Sandurin i Nesi er ikki skaptur av Gudi — men menniskjum og klandri.

Maud Næs skrivur:

Vit prenta i dag seinasta partin av greinarøðini um Hvalba. Tað er Maud Næs, sum skrivur. Myndirnar hevur Hildur Fjörðal tikið.

